

« Ἀδελφί μου, ζεφτέρια μου, μαζί σας τραγουδοῦ...
τόσον καιροῦ... ἄκουσα τὰ μούτρα σας νὰ 'δοῦ.
Δουλεύω γιὰ χατήρι σας καὶ... ἔτσι καὶ ἡμέρ
κι' ἀπὸ τοὺς κόπους ἔγινα κι' ἐγὼ σὰν ἡ... καλλιάρως,
ἀν δὲ συχνὰ, ὡς ἔπρεπε, δὲν ἔρχομαι' ἐδῶ πέρα,
σκεπθῆτε πῶς μοῦ 'φρότισαν τὸ πῶ μεγάλο βάρος.

« Σταυρακετοί, δελφίνα μου, τὰ μάτια σας γαρίδια,
ἀν τὸ Κορδόνι θέλετε νὰ τρώγῃ τὴν πατρίδα.
Τὰ γράμματα κατήντησαν νὰ εἶναι γιὰ τὸ κάρω,
ἀλλὰ ἐγὼ τάνηψα περὶ πολλὰ τυρβάζω,
καὶ ἀν συχνὰ δὲν ἔρχομαι' μαζί σας νὰ ζευκάρω,
μὲ τὴν Παιδείαν προσπαθῶ ν' ἀνοίξω τὰ στραβὰ σας.

« Αὐτὴ μονάχη μου φροντίς κι' ἡ σκέψις μου ἡ πρώτη,
αὐτὴ μοῦ φάνη, βρὴ παιδιὰ, τὸ μαῖρο μου σκεῖτι.
Αὐτὴ μιά ὄρ' ἀρχήτερα κι' ἐμένα θὰ γέρασῃ,
κι' ἀν ὁ Τροικοῦπης ἀπ' ἐδῶ μὲ θριάμβον περάσῃ,
ἔ! τότε πλέον χάνεται κι' ἡ δόξα κι' ἡ τιμὴ της
καὶ 'στὸ τσοκάμι βράστε τιν νὰ πητῆ τὸ ζουμί της.

« Αὐτὰ τοὺς εἶπα, Πρόεδρε, κι' ἐκεῖνα τὰ ζεφτέρια
ἀπλίσθησαν μὲ δίκαια, κομποῦραις καὶ μαχαίρα,
καὶ οὕτω πῶς ἐπέρασε κι' ἐκεῖνος ἀπάνης,
καὶ οὕτε πρὸς ὀποδοχὴν δὲν ἔπρεξε καιεῖς,
ὁ Κανακάρης μοναχὰ μαζί μὲ τὸν Φωτῆλα,
κι' οἱ δύο κατακίτρινοι ὡς φθινοπόρου φύλλα.

« Τῶν Ρούφων τοὺς ἀντάμους τοὺς 'πῃε ριπιτι
καὶ μὴν ἀκούς πῶς ἔγινε μεγάλη τελετὴ.
Αὐτὰ ποῦ γράφουν, Πρόεδρε, δὲν εἶναι παρά ψέμμα,
γνωρίζεις πῶς ὁ 'Αχιλλεὺς δὲν ἐμαθε νὰ παίζῃ,
κι' ἀν τίποτα συνέβαινε οἱ βεβαίω πῶς μ' αἶμα
'στὴν Πάτρα θῆξαν ταῦτα καὶ ὄχι μὲ κρεμζί.

« Κι' ἀν τὸν Φωτῆλαν ἄφρασε μετὰ τοῦ Κανακάρη
νὰ τρέξῃ πρὸς ὀποδοχὴν καὶ τῶσα νὰ παρλάσῃ
χωρὶς νὰ φέρω σύγχυσι καὶ παραγῆν καμμίαν,
αὐτὸ τὸ ἔκαμα γι' αὐτοὺς ἀπὸ μακροθυμίαν
ἀλλῶς, ἐὰν ἤθελα νὰ βῆξω λίγο ἔτσι,
μπορούσα ὅλων τέντερα νὰ κάνω κοροῦτσι.

« Χάρῃ εἰς τὰ αἰσθήματα τὰ φιλανθρωπικὰ
ἐγλύτωσαν οἱ Πατρινοὶ ἀπὸ τὰ φονικά.
Κι' ἐταν τὸν ἐγύμναζα ταχὺς ἐκ τῶν Πατρῶν
ἐπάνω εἰς τὰ δάκτυλα τοὺς ἄλλους μου μετρῶν,
φωνῆν μακρόθεν ἤκουσα μὲ κεραυνὸν ὁμοίαν:
'Δόξα, Γεροκουστόπουλε, 'στὴν σὴν μακροθυμίαν.»

« Ἔτσι λοιπὸν ἀπέμεινε μονάχος τοῦ σὰν κουκός
ὁ 'Αγγλὸς ὁ κρεμανταλῆς, αὐτὸς ὁ Μαμελοῦκος.
Κι' ἐταν τὸν ἐβαρκαρίσαν ὁ πόντος ἱμμάκτο,
ψιφίσθησαν δὲ κύματα μεγάλα σὰν βουνά,
κι' ὀλίγου δειν τὴν βάρκα του νὰ φέρῃ ἔνω κάτω
τὸ κῆτος τὸ πελώριον τοῦ πάλαι 'Ιωνά.

« Τὰ ἐγρεμάθη, Πρόεδρε, τοῦ 'πῃε ἀγουριδα,
καὶ μόνος σὰν κατάδικος τραβῆ γιὰ τὴν πατρίδα.
'Ἄλλ' ὅμως μάσκουλο κι' ἐκεῖ γι' αὐτὸν δὲν θὰ βροῦντήσῃ
κι' ἀν μ' ἄφρινε, Πρωθυπουργέ, νὰ πάω κι' ἐκεῖ πέρα,
δὲν ἤθελε μὰ τὸν σταυρὸ καιεῖς νὰ ζευκίστῃ
κι' ὁ... ἄλλος τοὺς ἔπρεπε καὶ μάνια καὶ πατέρια.

« Ὅτι, μοῦ εἶπες ἔγινε ὡς ποῦ νὰ 'πῃε κρεμμυδι...
τοῦ λαοπλάνου 'στὴ στιγμὴ τοῦ ἐτρέμα τὴ μοῦρη,
τοὺς Ρούφους καὶ Φωτῆλῆδες τοὺς ἔκαμα σκουπίδι,
μὰ 'πῃρα καὶ χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὸν Κοιτογοῦρη.
Καὶ τώρα ποῦ 'ρεζιλέρα τὸν 'Αγγλο Παπαρῶδα
ἀπὸ τὴν Πάτρα ἔρχομαι καὶ 'στὴν κορφή κανέλα.»

Ὁ Δελφινιώφης κλαῖων μὲ θρόνον φρικαλέον.

Λαμπρὸς ποτὶ πρωτόφορος τῶν νεκτῶν
ἐράτῃζε σκηνὰς τὰς ἑλληνίδας,
ὅταν μὲ θρόνον ἐσκοῦσε φρικτὸν
ὁ Ἵππογυρὸς καὶ ἦρος Λεωνίδα.

« Παράιτησι θὰ δώσω δίχως ἄλλο...
συνοπγοὶ καὶ φίλοι μὴ χαλεῖστε...
δὲν πρέπει ἐπὶ πλέον ν' ἀνεβάλλω
γιατὶ ὁ Θεοδώρης δὲν συμμαρζεύεται.

« Φομὲ μὲ τούτον ἵσχω δὲν τρώγω,
ποτὶ τοῦ δειν μοῦ εἶπε γλυκὸ λόγω,
τὰ βέρη του σ' ἐμένα τὰ φορτόνε
κι' ἐκεῖνος βγαίνει λάδι καὶ γλυτόνε.

« Δὲν μούκαμε ὡς σήμερα μὰ χέρι,
δὲν σκέπτεται πῶς εἶμαι ἀπὸ ράτσα,
καὶ μὴδύσῃ 'στὰ γεῖλι μου τὸ ψέρι
μ' ἐκεῖνο τὸ παράσημο τοῦ Μάτσα.

« Κι' αὐτὸς ὁ μπατζανάκης μου ἀκόμα
τὰ ρούχα του ἀπλόει σ' ἄλλον ἤλιο,
ἀλλὰ κι' ἐγὼ θὰ δείξω εἰς τὸ κόμμα
μὲ μέσα μου δὲν τρέπει μόνον τίλιο.

« Κι' ἀφοῦ κι' ὁ μπατζανάκης Καραπάνος
μοῦ ἔγινε κουνουσι κατ' αὐτάς,
ὡς ἦρος Λεωνίδα μὲ τὸ κρένος
σὰς χαιρετῶ κι' ἡ τὰν ἡ εἰς.

Θέατρον τοῦ Παντοπούλου καὶ τῆς 'Αθανασοπούλου.

Καὶ ἀβρίον 'στὸ Θέατρον παράστασις ὠραία,
τὸ Κ α ν α ρ ἰ ν ἰ δηλαδὴ τοῦ καχαστοῦ Ἀνδρέα,
ὁ βακουσεῖνος « Δ ἄ σ κ α λ ο ς » τοῦ προσφιλοῦς μας Μπάμπη,
ποῦ ἀπὸ πνεῦμα πάντοτε σπιθοβολεῖ καὶ λάμπει,
καὶ μὲ 'δικὴ μας ἔμμετρος κι' ἀρχαία κομῳδία,
ποῦ εἶναι κἄπως νόστιμη καὶ κἄπως ἀηδία.

Ὁ 'Ρωμὸς γνωστὸν εἰς πάντας — πῶς 'στὸ σκεῖτι μου ἀνέθη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε ἀντροῦνι
μὲ ἐνοδοχεῖο Σόδη. — δῶ 'στὸ λάδι τρεῖς 'στὸ ἔθδι.

μὲ Ἰημέτορ, μὲ μὴ μάντρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μὴ χῆρα δίχως ἀνδρα, — ποῦ τὰν ἄλλοτε μαμμῆ.